

Ο Απόστολος και το Ευαγγέλιο της Κυριακής 5 Σεπτεμβρίου

/ [Επικαιρότητα](#)

Κυριακή 5 Σεπτεμβρίου - ΙΑ΄ Ματθαίου - Ζαχαρίου Προφήτου

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α΄ Κορ. θ΄ 2-12)

Αδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηρᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· «οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ

τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Αδελφοί, ἡ ἴδια ἡ ὑπαρξη τῆς ἐκκλησίας σας εἶναι ἡ ἀπόδειξη πὼς εἶμαι ἀπόστολος. Νά πὼς ἀπολογοῦμαι σ' αὐτοὺς πού ἀμφισβητοῦν καὶ συζητοῦν τὴν αὐθεντία μου ὡς ἀποστόλου: Δέν ἔχω τάχα δικαίωμα νά συντηροῦμαι μέ δαπάνη τῆς ἐκκλησίας ποῦ ὑπηρετῶ; Μήπως δέν ἔχω δικαίωμα νά ἔχω μαζί στά ταξίδια μου ἀδερφή χριστιανή ὡς σύζυγο, ὅπως κάνουν καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καὶ τὰ ἀδέρφια τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Κηφᾶς; Ἦ μήπως εἵμαστε οἱ μόνοι, ἐγώ κι ὁ Βαρνάβας, ποῦ δέν ἔχουμε δικαίωμα συντηρήσεως, ἀλλὰ πρέπει νά ζοῦμε μέ τὴν ἐργασία μας; Ποιὸς πάει ποτέ στρατιώτης στὸν πόλεμο μέ δικά του ἑξοδα; Ποιὸς φυτεύει ἀμπέλι καὶ δέν τρώει ἀπὸ τὸν καρπὸ του; Ἦ ποιὸς βόσκει πρόβατα καὶ δέν τρώει ἀπὸ τὸ γάλα τοῦ κοπαδιοῦ; Μήπως αὐτὰ ποῦ λέω εἶναι σύμφωνα μόνο μέ τὴν ἀνθρώπινη καθημερινή πείρα; Κι ὁ νόμος δέ λέει τὰ ἴδια; Πράγματι, στό Μωσαϊκὸ νόμο εἶναι γραμμένο: Μὴ βάλεις φίμωτρο στό βόδι πού ἀλωνίζει. Μήπως γιὰ τὰ βόδια νοιάζεται ὁ Θεός; Μήπως αὐτὰ ποῦ λέει ἀναφέρονται πραγματικά σ' ἐμᾶς; Ἀσφαλῶς αὐτὰ γράφτηκαν γιὰ μᾶς. Αὐτός πού ὀργώνει κι αὐτός πού ἀλωνίζει πρέπει νά κάνουν τὴ δουλειά τους μέ τὴν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς στὴ συγκομιδῇ. Ἐμεῖς σπείραμε ἀνάμεσά σας πνευματικὸ σπόρο· σᾶς φαίνεται πάρα πολὺ ἄν θερίσουμε ἀπὸ σᾶς τὰ ὑλικά, ποῦ εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ τὴ συντήρησή μας; Ἄν ἄλλοι κάνουν χρῆση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος ἀπέναντί σας, δέ θὰ ταίριαζε νά τό κάνουμε περισσότερο ἐμεῖς; Ἐμεῖς ὅμως δέν κάναμε χρῆση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ἀλλὰ ὑπομένουμε κάθε στέρηση, γιὰ νά μὴ δημιουργήσουμε κανένα ἐμπόδιο στὴ διάδοση τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. ιη' 23-35)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πесὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνη αὐτῷ λέγων· Κύριε μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὔρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὠφείλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων· ἀπόδος μοι εἷ τι ὀφείλεις. Πесὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι· Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὔ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ

ἐαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Μετάφραση

Εἶπεν ὁ Κύριος αὐτῇ τὴν παραβολήν· «Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μ' ἓνα βασιλιά, πού θέλησε νὰ τοῦ ἀποδώσουν λογαριασμό οἱ δοῦλοι του. Μόλις ἄρχισε νὰ κάνει τὸ λογαριασμό, τοῦ φέρανε κάποιον πού ὀφειλε δέκα χιλιάδες τάλαντα. Ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε νὰ τὰ ἐπιστρέψει, ὁ κύριός του διέταξε νὰ πουλήσουν τὸν ἴδιο, τὴ γυναῖκα του, τὰ παιδιά του κι ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του καὶ νὰ τοῦ δώσουν τὸ ποσό ἀπὸ τὴν πώληση. Ὁ δοῦλος τότε ἔπεσε στὰ πόδια του, τὸν προσκυνοῦσε κι ἔλεγε· «δεῖξε μου μακροθυμία καὶ θὰ σοῦ τὰ δώσω ὅλα τὰ χρεῖά μου πίσω». Τὸν λυπήθηκε λοιπὸν ὁ κύριός του ἐκεῖνον τὸ δοῦλο καὶ τὸν ἄφησε νὰ φύγει· τοῦ χάρισε μάλιστα καὶ τὸ χρέος. Βγαίνοντας ἔξω ὁ ἴδιος δοῦλος, βρῆκε ἓναν ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, πού τοῦ ὀφειλε μόνο ἑκατὸ δηνάρια· τὸν ἔπιασε καὶ τὸν ἔσφιγγε νὰ τὸν πνίξει λέγοντάς του· «ξόφλησέ μου αὐτὰ πού μοῦ χρωστᾷς». Ὁ σύνδουλός του τότε ἔπεσε στὰ πόδια του καὶ τὸν παρακαλοῦσε· «δεῖξε μου μακροθυμία, καὶ θὰ σοῦ τὰ ξεπληρώσω». Ἐκεῖνος ὅμως δὲ δεχόταν, ἀλλὰ πῆγε καὶ τὸν ἔβαλε στὴ φυλακή, ὥσπου νὰ ξεπληρώσει ὅτι τοῦ χρωστοῦσε. Ὅταν τὸ εἶδαν αὐτὸ οἱ σύνδουλοί του, λυπήθηκαν πάρα πολύ, καὶ πῆγαν καὶ διηγήθηκαν στὸν κύριό τους ὅλα ὅσα ἔγιναν. Τότε ὁ κύριος τὸν κάλεσε καὶ τοῦ λέει· «κακέ δοῦλε, σοῦ χάρισα ὅλο ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ μέ παρεκάλεσες· δὲν ἔπρεπε κι ἐσύ νὰ σπλαχνιστεῖς τὸν σύνδουλό σου, ὅπως κι ἐγὼ σπλαχνίστηκα ἐσένα;» Καὶ ὀργισμένος τὸν παρέδωσε στοὺς βασανιστές, ὥσπου νὰ ξεπληρώσει ὅσα τοῦ χρωστοῦσε. Ἔτσι θὰ κάνει καὶ σ' ἐσᾶς ὁ οὐράνιος Πατέρας μου, ἂν ὁ καθένας σας δέ συγχωρεῖ τὰ παραπτώματα τοῦ ἀδερφοῦ του μ' ὅλη του τὴν καρδιά».